

Garanti maatte man da ikke søge? Vilde det være muligt at faae en saadan Garanti, at man kunde betroe en privat Mand en Institution af den Art, som Stamstutteriet virkelig er? Han maatte paa den ene Side ganske vist have Frihed, men paa den anden Side maatte man fordrø et meget betydeligt contant Depositum, eller Sligt, for at controlere, at ikke det, som overleveres ham, skulde gaae tabt for Staten ved en mindre heldig Bestyrelse. Jeg troer, at, naar man overhovedet vil erkjende, at det kan være ønskeligt at vedligeholde eet eller flere Stamstutterier her i Landet, er det naturligt, at Staten beholder Sagen i sin egen Haand, da den nu engang er der. Var der virkelig her kun Spørgsmaal om en Statsindustri, skulde jeg være blandt de Første til at stemme for Nedlæggelsen, og hvis der paa Rigsdagen skulde blive Spørgsmaal om at affasse andre offentlige Institutioner, der maae betragtes som Statsindustrier, f. Ex. Porcellainfabriken, skal min Stemme heller ikke mangle for dens Nedlæggelse, thi jeg antager ikke, at der behøves en Høiskole for Porcellainfabrikationen her i Landet. Man erkjender imidlertid, at det er ønskeligt for Landets Hesteavl, at der bestaaer Noget, som kan betragtes som en Hestehøiskole, hvorimod man trøster sig med, at en privat Mand vil paatage sig at sørge derved, men hvor er der en privat Mand, som vil gjøre det? En saadan Mand findes ikke. Det er almindeligt erkjendt, at det vilde være ønskeligt at bevare den frederiksborgske Race, men sæt nu ogsaa, at man fandt en privat Mand, som i større Omfang, end hidtil er skeet, vilde paatage sig denne Races Fortættelse og vilde oprette et Stutteri i det Mindre af det Slags, som maatte være ønskeligt for Landets Hesteavl, hvem garanterer da for, at det, han ved privat Industri søger at forsatte som frederiksborgsk Race, virkelig bliver frederiksborgsk Blod? Det er temmelig almindeligt anerkjendt, at den frederiksborgske Hest, saaledes som den har været kjendt i Fortiden, og som det nu er lykkes nogenlunde at restituere den, er hensigtsmæssig, er et ædelt Udtryk for den danske Nationalhest, men hvorledes er den kommen istand? Det lader sig ikke historisk oplyse, om det alene er ved Krydsning med ædelt Blod,

som passede til at forbindes med den gamle danske Race, eller ved andre Midler. Tilfældigheden har vist spillet en stor Rolle; men, mine Herrer, skjøndt man nu taler saa meget om, at de locale, klimatiske Forhold, Forbundsforholdene o. s. v. skulde være mindre gunstige paa Frederiksborg, kan det dog ikke nægtes, at den Hest, som kaldes den frederiksborgske, er fremavlet paa Frederiksborg, og det er slet ikke sagt, at man ved at overføre Stutteriet til et andet Sted, vilde, selv om det skete under de meest fordeelagtige Betingelser, kunne fremkalde eller fortsætte og udvikle den Race, vi nu eengang kalde den frederiksborgske, og der som saadan er bleven anseet, baade i og udenfor Landet. Jeg synes, at der i den Frøgt, man maa have for at ødelægge Noget, man endog anseer for ønskeligt, fordi man ikke vil kunne fortsætte det under andre Betingelser end dem, der nu ere givne, maa ligge en Grund, som maa afholde os fra altfor let at ødelægge, hvad vi have. Ogsaa den Erfaring, som høves paa Frederiksborg om, hvorledes Forholdet tidligere har været der, synes mig at tale for Forsigtighed i denne Sag. Det er anerkjendt, at det dengang man begyndte paa meget indgribende Forandringer i Stutteriet, ved at indføre Krydsning med Fuldblod o. s. v., gik tilbage med Stutteriøvesenet paa Frederiksborg; men er det da ikke muligt, at man ved nu atter at gjøre saa store Forandringer som dem, der fra flere Sider ønskes, vilde restituere, at vor Hesteavl i det Hele gik tilbage? Dette skulle vi ogsaa tage i Betragtning. Fremdeles vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der i dette, som i saa mange andre Forhold, er et vist Bølgeslag; der har været en Tid, da det gik meget tilbage med vor Hesteavl, men der synes nu at være kommet en Tid, som tyder paa en bedre Fremtid for Frederiksborg Stutteri. Det er almindeligt anerkjendt, at der i de senere Aar er en Fremgang derude; uagtet man — naturligvis ufrivilligt — har søgt ved de Midler, man havde, at forkludde Forholdene overordentlig meget. Lad os derfor standse; lad os give Tid; vi kunne jo altid slaae ihjel. Lad os benytte nogen Tid til at see, hvilken yderligere Udvikling der kan bringes tilveie nu, da ikke alene en saadan